

Ráno v sedm nastal urychlený přesun na snídani. Už tu bylo plno kanadských důchodců. V 8.20 pro nás přijel sběrný autobus do Havany. Jelo se přímo bez zastávky. Nejdříve se navštívila pevnost, kde byl krámk s doutníky a kafem.

Prý nejlevnější, ha, ha, ha. My jsme si dali jen kafe. Však bude na nákup ještě dost času. Nastal přesun do centra, kde na nás čekaly Ameriky. V nich jsme projeli Starou Havanu. To urychlilo shlédnutí zajímavých míst, ale letem světem zrovna nemusím. Každopádně svést se starou kraksnou potěšilo.

Po projíždce jsme autobusem dojeli do Nové Havany na oběd. Bylo kuře s rýží. Autobus nás vzal pak nazpátek do Staré Havany, kde jsme měli krátkodobý rozchod. Chvilku jsme jen tak bloumali, až nás odchytila nějaká bába a zavlekla nás do krámku s doutníky a lihovinami. Samozřejmě si řekla o dvě eura za doprovod. Bylo tu levněji než na pevnosti v krámku. Pojda něco koupil, mě se nechtělo nic tahat. Naproti krámku /2/ byl pěkný venkovní bazárek /1/. Měl jsem za úkol koupit nějakou magnetku a ty jsem tu objevil. Ovšem kubánec chtěl za ně 3éčka, což se mi za balzovou počmáranou destičku a na ní přilepené dva magnety, zdálo moc. A za Cheguevaru chtěl víc. Vedle trhovce, co prodával odznaky, byl u nás, takže uměl česky, tímž jsem ho využil jako translátor. Začal jsem smlouvat, několikrát jsem magnetky vrátil a schoval peníze i jsem ho zkusil škrtit, což nakonec zabralo. Bohužel mě tlačil čas, takže jsem za 5 éček resp.cuců, protože éčka nechtěl, koupil tři magnetky. No, ve Varaderu byly magnetky za euro dvě, ale zase nebyly tak pěkné. Kluci na mě čekali a na zbytek volného času jsme se přesunuli ještě jednou do baru Bodeguita del medio /3/, kde si dával Mojito Hemingway.

My jsme si ho dali také, ale za ty prachy, myslím 5 euro, to Rum nevidělo. To mi potvrdil nějaký kubánec, který se s námi dal do řeči a nic nechtěl !, že to tam pěkně šulej. Naproti baru se nám snažili zase nějaký podnikavci strčit do ruky fix, ať se za bakšiš podepíšeme na stěnu domu.

Blížil se čas odjezdu, hordy turistů a dotěřů jsme opustili a vrátili se k autobusu. Do Havany se asi ještě jednou vrátíme. Nazpátek byla ještě zastávka na Mirador de Bacunayagua. Dělají zde luxusní Piña Koládu do ananasu. Trochu upít a pořádně to dolít 7 letou Havanou. Na 8 ananasů jsme použili dvě flanděry. Vitamínu R jsme byli dost předávkovaný.

Jakmile jsme dorazili do hotelu rychle jsme se převlékli do něčeho normálního a odkráčeli jsme na španělskou večeři La Carte. Pojda si dal Langustu za příplatek 15 cuc a my hovězí. Zdarma byla voda, piva jsme si platili. K jídlu nám hrála místní kutálka a restaurace byla poloprázdná. Na to, že měla být celá rezervovaná. Docela mě jídlo zklamalo.

Šli jsme se dorazit na bar, předtím jsme se podívali v Solymaru na kabaret. V noci mě bolelo v krku, asi z klimy. Pořádně jsem se nadopoval a ráno to bylo už lepší.